

אם יש חוזה בין נעדרים (מנהלים את הקשר שלא פנים מול פנים) אז יש מציע וניצע. אבל אם הם יושבים פנים מול פנים (נוכחים), לא ניתן לדעת מי המציע ומי הניצע וזה לא רלוונטי שכן יש הסכמה, מסויימות, רצינות, ג"ד וכד'.

נושא הזמן מאוד חשוב כשהצדדים לא נוכחים. החוזה נכרת ברגע שיש קיבול. אם יש הפרש בין ההצעה לקיבול (כמו בשליחת מכתבים למשל) הניצע יכול לחזור בו מהקיבול. נושא זה חשוב בעסקות בין לאומיות שהצדדים מנהלים את המשא ומתן בעזרת מכתבים או עזרים אחרים שכן הם לא נפגשים לחתימת חוזה ונושא זה רלוונטי לעניין. כנ"ל בעסקאות באינטרנט.

החוק עונה על שאלות קשות
חוק החוזים צמח כתוצאה מחוק מכר טובין שנחקק כתוצאה מאמנת האג.
גם אמנת האג וגם אמנת וינה עוסקות בין היתר בסחר בין לאומי. את אמנות אלו קיבלו רוב המדינות. יש להשוות את החוק גם לדין האנגלי והאמריקאי שכן ישנם נושאים רבים שהם דומים.

arll v. Carbollic Smoke Ball Co ::

החברה יצרה תרופה נגד שפעת שבאותה תקופה הייתה מאוד מסוכנת, כתוצאה מהשפעת מתו יותר מ-10,000 איש. החברה הבטיחה שמי שישתמש לפי המרשם לא יחלה. ומי שיחלה יקבל 100 ל"ס. גב' קרלי השתמשה לפי כל ההוראות וחלתה ולכן דרשה לקבל את הכסף שהובטח במודעה
החברה טענה שזו פרסומת בעיתון והיא פונה להמון אנשים ולא לאדם ספציפי ולכן אין פה הצעה.
כמו כן טענה שהחוזה הוא תשבוחת שאין בו שום כוונה רצינית לצור חוזה. כמו כן, אין דרך לקבוע אם היא השתמשה לפי המרשם ולכן זו הצעה בלתי מסויימת. לא נקבע לכמה זמן התרופה תעזור (אם מישהו השתמש באוג' וחלה בפב') כמו כן, נטען שלא היה קיבול כי היא הודיע שהיא מקבלת את ההצעה שלהם. ולבסוף לא הייתה תמורה (בדין האנגלי כדי שיהיה תוקף לחוזה צריכה להיות תמורה).

תשובת בית המשפט:

1. החוזה לא נעשה עם כל העולם אלא רק עם הציבור שקנה את התרופה, יכול להיות שהוא ציבור גדול אבל מוגבל. וכן ניתן לעשות חוזה עם ציבור גדול. (לפי החוק הישראלי ניתן גם לפנות לכל הציבור, ס' 2).

2. המציע שליט על הצעתו, ז"א החברה הציע שמי שיקנה את התרופה ויחלה יקבל פיצוי ולכן היא אחראית על כך. והם יכלו לבקש לפקח על האנשים שמבקרים להשתתף.

3. כשלא כתוב מועד, הזמן הוא זמן סביר, אומנם זה מונח אמורפי אבל בית המשפט יקבע מהו הזמן הסביר. עם זאת היא חלתה תוך כדי השימוש ואין מחלוקת שזה אמור להועיל תוך כדי שימוש.
לאור אלו, בית המשפט הגיע למסקנה שפרסומת זו היא בגדר הצעה.
הצעה היא פעולה משפטית.

פרסומת למכירת רכב בעיתון היא לא בגדר הצעה שכן אין בה את גמירות הדעת שכן אדם יכול לחזור בו או למכור את הרכב לכל המרבה במחיר ולו לאדם הראשון שיבקש לקנות.

קיבול דרך התנהגות

6. (א) הקיבול יכול שיהיה במעשה לביצוע החוזה או בהתנהגות אחרת, אם דרכים אלה של קיבול משתמעות מן ההצעה; ולענין סעיפים 3(א) ו-4(2), התנהגות כאמור דינה כדין מתן הודעת קיבול.
(ב) קביעת המציע שהעדר תגובה מצד הניצע ייחשב לקיבול, אין לה תוקף.

תמורה:

1. היתה תמורה, שכן כל קניה של הציננות זו תמורה לחברה.
2. תמורה יכולה להיות גם ביצוע מעשה או מחדל ע"פ דרישת המציע, מעשה שהניצע אינו חייב לבצע. - החברה אמרה שכדי לקבל את ה-100 לירות היא הייתה צריכה להשתמש בתרופה שכן זו הייתה הדרישה במודעה. עצם עשיית מעשה שווה ערך זה נחשב כתמורה.

Pharmaceutical Society of Great Britain v Boots Cash Chemists

מדובר בחברה קמעונאית גדולה שמוכרת תרופות וכד' מוצר ומחיר מהווים הצעה ואדם שקונה אותו עושה את הקיבול.
בית המשפט קבע שלא כל קניה או הצעה היא הצעה ולפעמים זו הצעה להציע מחיר. לא סביר שכשאדם לוקח מוצר זה הקיבול גם אם זה שירות עצמי זו הזמנה להציע הצעות ולא קיבול.
בישראל יש הבחנה בין הצעה להזמנה להציע הצעות. הצגת מוצר ומחיר בחנות עם שירות עצמי זו הצעה אבל הקיבול מתבצע בקופה.
יש הבחנה בין הצעה לבין הזמנה להציע הצעות, כשיש פניה בין א' לב' יש לבחון האם זו הצעה או הזמנה להציע. הצעה מאוד מחייבת שכן היא פעולה משפטית, אם מוסיפים קיבול להצעה הזו זה חוזה. מודעות פרס יחשבו כהצעות והתנאי הוא שאדם יבצע את התנאי במודעה. מכרזים, בדרך כלל לא רואים בהאם הצעה אלא הזמנה להציע הצעות. בחלקם כתוב במפורש ובאלו שלא ניתן להבין שזו הזמנה שכן גם אחרי שיש הצעה יש משא ומתן. במכרזים צרכניים בהם מוצע פריט פרטי מסויים למרבה במחיר יחשב כמחייב גם במכירה פומבית, ההכרזה של הכרוז היא ההצעה והמחיר שמוצע הוא ההצעה. אם א' מפרסם הצעה לציבור וביום שאחרי הוא מתחרט, הוא יכול לפרסם מודעה על כך עוד אף אחד לא קיבל את ההצעה הזו.

שאלה מס' 2 ע"מ 4 בסילבוס חייב למכור לו.
עמ 3+5

מדובר בחברה אנגלית ששלחה בקשה לקנות סחרה מחברה בהולנד. הברה בהולנד הסכימה לחוזה אבל לא קיימה אותו. החברה האנגלית תבעה פיצויים והשאלה שעלתה היא האם החוק הבריטי נחשב שכן החברה הציע את החוזה או האם החוק ההולנדי תופס שכן החוזה הוסכם בהולנד.

להסתכם בקבלה יעילה הקבלה צריכה להיות מועברת לניצע. לכן החוזה נעשה באנגליה.